

Sualtı dəniz magistral qaz kəmərlərində hidratyaranmanın başlamasının müəyyən edilməsi üsulu

E.X. İskəndərov, t.e.d., Ş.Ə. Bağırov

Azərbaycan Dövlət Neft və Sənaye Universiteti

Açar sözlər: təbii qaz, qaz hidrati, analitik üsul, sualtı kəmər, dəniz, hidratyaranma indikatoru, obliterasiya, tıxac, metanol.

DOI.10.37474/0365-8554/2022-05-31-36

e-mail: e.iskenderov62@mail.ru

Аналитический метод определения момента начала гидратообразования в морских магистральных газопроводах

Э.Х. Исхендеров, д.т.н., С.А. Багиров

Азербайджанский государственный университет нефти и промышленности

Ключевые слова: природный газ, газогидрат, аналитический метод, подводный трубопровод, море, индикатор гидратообразования, облитерация, пробка, метанол.

Статья посвящена анализу условий гидратообразования в процессе транспортировки природного газа по подводному газопроводу, механизму образования гидратных засорений, локализации и удалению методом оперативного определения начала гидратации.

В результате анализа было отмечено, что одной из самых сложных проблем при транспортировке природного газа, особенно морским путем, является гидратообразование. Газогидраты представляют собой кристаллические соединения, образующиеся из воды и газа при определенных температурах и давлениях. Подчеркнута необходимость осуществления сложного и трудоемкого процесса, такого как взвешивание и выделение гидрата из подводных газопроводов в результате гидратообразования.

В результате наблюдений за реальными подводными газопроводами было отмечено, что гидратообразование и частичная или полная закупорка газопровода происходили по двум различным сценариям. Первый случай обусловлен отложением газогидрата на внутренней поверхности трубопровода, второй случай – накоплением внутри трубопровода большого количества свободной воды и конденсата, уменьшением сечения трубопровода в секциях сбора жидкости, увеличение расхода газа и снижение его температуры.

В отличие от береговых газопроводов, количество технологических параметров для точной оценки момента начала гидратообразования в подводных морских газопроводах весьма ограничено. Представлен аналитический метод определения момента начала гидратации подводного магистрального газопровода по ограниченных параметрах. Отчеты по реальному газопроводу продемонстрировали эффективность и информативность метода. Предлагаемый способ характеризуется простотой, возможностью оперативной реализации и удобством использования персоналом.

The analytical method for the specification of the beginning of hydrating in the offshore gas main pipelines

E.Kh. Iskenderov, Dr. in Tech. Sc., S.A. Bagirov

Azerbaijan State University of Oil and Industry

Keywords: natural gas, gas hydrate, analytical method, subsea pipeline, sea, hydrates indicator, siltation, plug, methanol.

The paper is dedicated to the analysis of hydrating conditions in the process of the transportation of the natural gas by subsea pipeline, to the mechanism of formation of hydrate plugs, to the localization and elimination by means of an immediate definition of hydrates as well.

As a result of the analysis, it was marked that one of the complicated issues in the transportation of the natural gas, particularly via the sea, is the hydrating. Gas hydrates are crystal compounds formed from the water and gas in the specific temperature and pressure parameters. The necessity of the implementation of such a complicated and labor-intensive process as the weighting and separation of hydrates from the subsea gas pipelines as a result of hydrating is noted.

According to the results of the observation of subsea gas pipelines, it was specified that the hydrates and partial or full choking of gas pipeline occur due to two various scenarios. The first case arises from the deposition of the hydrate in the inner surface of gas pipeline, and the second one – from the accumulation of a great deal of water and condensate within the pipeline, as well as from the decrease of pipeline flow in the section of fluid collection, from the increase of gas charge and its temperature.

Unlike the onshore gas pipelines, the number of technological parameters for an accurate estimation of the moment of hydrating in the offshore gas pipelines is quite limited. The paper presents an analytical method for the specification of the hydrating moment within a subsea gas main in the limited parameters. The reports on an actual gas pipeline justified the efficiency and information value of the method. Suggested method is characterized with the simplicity, perspective of an immediate employment and comfort of usage by the staff.

Beləliklə, stabil təzyiqlər şəraitində qaz həcmilərinin arasında fərqli artırması hidratyaranma prosesinin başlanmasını göstərən amil kimi istifadə edilə bilər.

Hidratyaranma yerini təyin etmək üçün (siyahı tam olmayaq) bir sıra üssüldən istifadə olunur:

- kəmərin müxtəlif yerlərdə quraşdırılmış manometr vasitəsilə ölçülən xətt boyu təzyiqlər fərqlinin düşməsi ilə müəyyən edilir;

- qaz kəmərində hidrat və ya digər çöküntülərin yerini təyin etmək üçün ən ucuz və tez başa gələn – radiolokasiya üsuludur. Qaz kəməri boyu 20–40 km-dən bir quraşdırılmış antennaların hərəkət edən radiolokasiya stansiyası ilə birləşdirərək, bir neçə metr dəqiqiliklə hidratyaranma yerini təyin etmək mümkündür;

- hidratın, ayrılmış mayenin yerini və qalınlığını təyin etmək üçün radioizotop qurğusundan da istifadə edilir. Radiometrik qurğunun bloku boru üzərində yerləşdirilir və hidratın əmələ gəldiyi yer qurğunun göstəricisinin tez düşməsi ilə təyin edilir;

- hidrat-buz və maye tixaclarının yerini təyin etmək üçün radiodozator (RİK-6M) qurğusundan istifadə olunur. Bu cihaz da əvvəlki üssulla işləyir.

Qeyd etmək lazımdır ki, yuxarıda sadalanan üssüllər yalnız quru ərazidə çəkilmiş qaz kəmərləri üçün istifadəyə yararlıdır. Sualtı dəniz magistral qaz kəmərlərində müvafiq şərait olmadıqdan bu üssüllərin tətbiqi mümkünksüzdür.

Bu səbəbdən sualtı dəniz qaz kəmərlərində hidratyaranma, kəmərin qismən və ya tam tixaclamasının ikinci variantı dəha çox qış mövsümünün sonuna – yaz mövsümünün əvvəlinə təsadüf edir. Bu hal onunla izah oluna bilər ki, arxada qalmış qış mövsümü ərzində gedən faza çevrilmələri nticəsində qaz kəməri daxilində böyük miqdarda sərbəst su və kondensat yığılır. Sualtı qaz kəmərinin dənizin dibi ilə çəkilmə profiline uyğun olaraq kəmərin enib-qalxan əyilmələrinin aşağı hissələrində yığılan su, kondensat və mexaniki çöküntülərdən (borunun daxili divarının korroziyası və separasiyanın qeyri-mükəmməlliyi səbəbindən kəmərə düşən layın bərk məhsulları) ibarət olan və qaza nisbatən yüksək sıxlığa malik struktur formalaşır. Qaz kəmərinin uzunluğu və dənizdibinin profilindən asılı olaraq belə hal bir-neçə yerdə yaranı bilər. Bu səbəbdən kəmərin maye yığılan kəsiklərindən en kəsiyinin azalması baş verir ki, bu da qaz axınında termobarik şəraitin dəyişməsini səciyyələndirir. Kəmərin en kəsiyinin azalması, qazın axın sürətinin həmin kəsikdə artması və kəsikdən sonraqı genişlənmə hesabına qazın temperaturunun düşməsi baş verir [3].

Qazın temperaturunun şəh nöqtəsi temperaturundan aşağı enməsi də hidratın yaranmasını təmin etmiş olur. Qaz kəmərlərinin başlangıc və son məntəqələrində ölçülən qaz həcmərinin arasında fərqli bu hallarda orta illik göstəricidən artıq olur. Normal rejimdə metanol kəmərə müəyyən xü-

na – qış mövsümünün əvvəlinə ətraf mühit temperaturunun kəskin azalması hallarına təsadüf edir. Məlumdur ki, ilin bu vaxtında qaz kəməri daxilində böyük sərbəst su-kondensat yığımı olmur. Həqiqətən, əvvəlki yay mövsümü ərzində ətraf mühit temperaturunun uzun müddət ərzində yüksək səviyyədə 30–40 °C qərərləşməsi və mədəndəxili xətlərdə hərəkəti zamanı qızması səbəbindən kəmərə daxil olan qazın da nisbi olaraq yüksək temperatura malik olması əvvəlki qış-yaz mövsümündə kəmərdə yığılmış mayenin rekondensasiyasını stimullaşdırır. Bu prosesin getdiyinin təsdiqi onunla bağlıdır ki, qaz kəmərlərinin başlangıc və son məntəqələrində aparılmış qaz həcmərinin ölçmələri arasında fərqli yay aylarında hətta orta illik göstəricidən qat-qat azdır, qış aylarında bu göstəricinin normadan 1.3–1.5 dəfə artıq olduğu müşahidə edilir.

Yuxarıda izahı verilən hal ona dəlalat edir ki, qeyd olunan zaman intervalında (noyabr-yanvar aylarında) nəm qazın hərəkəti, qaz kəmərinin daxili səthində qaz hidratının çökməsi prosesinin (obliterasiyasının) yaranması və artmasını səciyyələndirir.

Real dəniz sualtı qaz kəmərlərində hidratyaranma, kəmərin qismən və ya tam tixaclamasının ikinci variantı dəha çox qış mövsümünün sonuna – yaz mövsümünün əvvəlinə təsadüf edir. Bu hal onunla izah oluna bilər ki, arxada qalmış qış mövsümü ərzində gedən faza çevrilmələri nticəsində qaz kəməri daxilində böyük miqdarda sərbəst su və kondensat yığılır. Sualtı qaz kəmərinin dənizin dibi ilə çəkilmə profiline uyğun olaraq kəmərin enib-qalxan əyilmələrinin aşağı hissələrində yığılan su, kondensat və mexaniki çöküntülərdən (borunun daxili divarının korroziyası və separasiyanın qeyri-mükəmməlliyi səbəbindən kəmərə düşən layın bərk məhsulları) ibarət olan və qaza nisbatən yüksək sıxlığa malik struktur formalaşır. Qaz kəmərinin uzunluğu və dənizdibinin profilindən asılı olaraq belə hal bir-neçə yerdə yaranı bilər. Bu səbəbdən kəmərin maye yığılan kəsiklərindən en kəsiyinin azalması baş verir ki, bu da qaz axınında termobarik şəraitin dəyişməsini səciyyələndirir. Kəmərin en kəsiyinin azalması, qazın axın sürətinin həmin kəsikdə artması və kəsikdən sonraqı genişlənmə hesabına qazın temperaturunun düşməsi baş verir [3].

Qazın temperaturunun şəh nöqtəsi temperaturundan aşağı enməsi də hidratın yaranmasını təmin etmiş olur. Qaz kəmərlərinin başlangıc və son məntəqələrində ölçülən qaz həcmərinin arasında fərqli bu hallarda orta illik göstəricidən artıq olur. Normal rejimdə metanol kəmərə müəyyən xü-

Təbii qaz digər enerji növlərə müqayisədə bir sərəbat üstünlüklərinə malikdir. Əsas üstünlüklərdən biri aşağı qiymət və istifadədə ətraf mühita uyğunluqdur. Dünya ictimaiyyəti atmosferə atılan zərərlə tullantıların miqdarını azaltmağa çalışğından, təbii qazın əsas enerji daşıyıcısı növü kimi istifadəsi olduqca aktualdır. Mavi yanacaq universal və qiymətli bir enerji daşıyıcısı olaraq, ənənəvi kənd təsərrüfatı məhsullarının artımına, əmək məhsuldarlığına və maye yanacaqların xüsusi istehlakının azalmasına birbaşa təsir göstərir. Təbii qazın hasıləti istehlak edildiyi yerlərdən xeyli uzaqda yerləşdiyindən, onun istehsal olunduğu yerlərdən son istehlak nöqtələrinə çatdırılması zərurəti yaranır.

Bu gün təbii qazın nəqlinin əsas yolları aşağıdakılardır: boru kəmərələrə nəqli; təbii qazın məyələşdirilməs vəziyyətdə daşınması; təbii qazın sixilməs vəziyyətdə nəqli; təbii qazın qaz hidrat şəklində daşınması. Təbii qazın nəqli üçün çoxlu üssüllər mövcud olmasına baxmayaraq, boru kəmərələrə nəqli üstünlük təşkil edir. Buna görə də istehlakçılar qazın fasılış verilməsi qaz kəmərlərinin dayanıqlığından və stabilliyindən asılıdır. Təbii qaz təchizatına olan yüksək tələblər nəqli şirkətləri qarşısında qaz ötürmə sistemlərinin etibarlığını artırmağa yönəlmüş yeni mütarraqqi texnologiyaların işlənməsi istiqamətində səylərini artırmağa sövg edir.

Təbii qazın, dəniz kəmərlərə nəqlinin ən mürekkeb problemlərindən biri hidratyaranmadır. Qaz hidratları (təbii qazların hidratı və ya klatrələri) su və qazdan müəyyən temperatur və təzyiq şəraitində əmələ gələn kristal birləşmələrdir. Qaz hidratları qeyri-stexiometrik birləşmələrə, yəni dəyişkən tərkibli birləşmələrə aiddir.

Qaz hidratları (klatrələr) metan, etan, propan, butan və s. kimi aşağı molekullu qazların su ilə bərk kristal birləşmələridir. Xarici görünüşünə görə qar və ya yumşalmış buza bənzəyir. Aşağı temperaturda və yüksək təzyiqdə dayanıqlıdır. Bu şərtlər pozulduqda qaz hidratları asanlıqla suya və qaza ayrılır. Ən çox yayılmış təbii qaz-hidratyadıcı metandır. Hidratlarda metanın miqdarı çox yüksəkdir. Bir kubmetr hidratdan (standart şərtlərdə) 160 m^3 -dən çox metan almaq olar. Enerji tutumu baxımından (istilik yaratma qabiliyyəti), qaz hidratları bitumlu neft və neftdaşıyıcı qumlar ilə müqayisə edilə bilər.

Qaz hidratlarını təbii və texnogen növlərə ayıırlar. Təbii hidratlar yığın əmələ gətirə bilər və ya dağlıq ola bilər. Dərin su (dərin göllər, dənizlər və okeanların dib altı bölgələri) və daimi buz zo-

nası (arktik bölgə) kimi aşağı temperatur, həmçinin yüksək təzyiq şəraiti təmin olunmuş yerlərdə rast gəlinir. Qaz hidratlarının dənizdibində meydana gelmə dərinliyi 500–1500 m, arktik zonada isə 200–1000 m-dir. Qaz hidrat yataqlarının işlənməsi perspektivlik baxımından xüsusi əhəmiyyət kəsb edən faktor – aşağı qatda sərbəst təbii qaz və ya sərbəst suyun olmasıdır.

Tədqiqatın mövzusu olan texnogen hidratlar ənənəvi təbii qaz hasıləti sistemlərində (quyuların quyudibi zonasında, quyudaxılı borularda və s.) və onun nəqli prosesində əmələ gələ bilər [1]. Adı təbii qazın hasıləti və nəqlinin texnoloji proseslərində qaz hidratəmələgelmə arzuolunmaz hadisə kimi qəbul edilir ki, bu da onların qarşısının alınması və aradan qaldırılması üçün mövcud üssüllərin dəha da təkmilləşdirilməsini nəzərdə tutulur.

Hidratəmələgelmə üçün eyni vaxtda üç şərt yerinə yetirilməlidir: qazda suyun olması, kifayət qədər aşağı temperatur və yüksək qaz təzyiqi. Bunu nələ, müəyyən hallarda qazda olan su buxarı maye sulu fazadan yan keçərək bilavasitə qaz hidratlarına kondensasiya olunur [2].

Nəzərə almaq lazımdır ki, sualtı dəniz qaz kəmərlərində hidrat əmələ gəlməsi və tam pərçimlənməsi nəticəsində kəmərin fəaliyyətinin dayanıqlılaşması, hidratdan azad edilməsi kimi mürəkkəb və zaman tələb edən prosesin həyata keçirilməsi zərurəti yaranır. Dayandırılandan sonra ilk növbədə kəmər hər iki tərəfdən boşaldımalıdır. Adətən, kəmərin başlangıcında, mədəndə kəmərin boşaldılması üçün aşağı təzyiqli qaz yığım sistemi və rezervuar parkı mövcud olduğundan məhsul itkiləri olmur. Kəmərin boşaldılan hissəsinin sonunda belə imkanın olmadığı və ya məhdud olduğundan qazın atmosferə atılması qaćılmaz olur.

Daha çox zaman tələb edən və nəqli sistemində itkilərə səbəb olan proses – yaranmış hidratın əriməsidir. Dənizin kəmər çəkilmiş dərinliklərinde suyun temperaturu kifayət qədər aşağı olduğundan hidratın parçalanması prosesi də gec gedir. Hətta nisbətən isti region hesab edilən Xəzər dənizi hövzəsində qaz kəmərləri çəkiliş 50–100 m dərinlikdə suyun temperaturu 6°C səviyyəsində olduğundan, zəif istilik mübadiləsi səbəbindən hidratın parçalanması da zəif gedir. Belə hallar üçün xüsusi təsir üssüllərindən istifadə etmək lazımdır.

Real dəniz sualtı qaz kəmərlərində aparılmış müşahidələr göstərir ki, hidratyaranma, kəmərin qismən və ya tam tixaclamasının halları iki fərqli proses ilə baş verir.

Birinci hal daha çox payız mövsümünün sonu-

susi sərf norması ilə vurulduğu halda, yeni şəraitdə kəmərə artırılmış miqdarda metanolun vurulması zərurəti yaranır.

Hidratın formalaması və geriye dönməz tixaclanması yaranan qısa zaman kəsiyində (1–2 saat ərzində) baş verdiyindən, operativ tədbirlərin görülməsi üçün hidratyaranmanın başlanması anının gecikmədən müyyəyən edilməsi ciddi itkilərin qarşısını almağa imkan verə bilər [4]. Aşağıda sualtı dəniz magistral qaz kəmərində hidratyaranmanın başlanması anının müyyəyənləşdirilməsinin analitik üsulu təqdim olunur.

Relyefi nəzərə alınmadan qaz kəmərinin keçiriciliyi qabiliyyəti Q , mln. m^3 /gün aşağıdakı asılılıqla hesablanır [5]:

$$Q = 3.32 \cdot 10^{-6} d^{2.5} \sqrt{\frac{p_b^2 - p_s^2}{\lambda \Delta T_{or} Z_{or}}}, \quad (1)$$

burada d – borunun daxili diametri, mm; p_b , p_s – qaz kəmərinin başlangıç və sonunda mütləq təzyiqlər, müvafiq olaraq, MPa; Δ – qazın havaya nisbətən nisbi sıxlığı; T_{or} – nəql olunan qazın qaz kəməri üzrə orta temperaturu, K; Z_{or} – qaz kəməri boyu orta sıxılma əmsali; L – kəmərin uzunluğu, km; λ – qaz kəmərinin hidravlik müqavimət əmsalıdır.

Müyyəyən çevirmələr apararaq alırıq:

$$\frac{Q^2}{p_b^2 - p_s^2} = \frac{11.0224}{\lambda \Delta T_{or} Z_{or}} 10^{-12} d^5. \quad (2)$$

Bərabərliyin sol tərəfində məlum olan parametrlər Q , p_b və p_s , sağ tərəfdə məxrəcdə nisbi sıxlıq Δ orta temperatur T_{or} , orta sıxılma əmsali Z_{or} və hidravlik müqavimət əmsali λ yer alıb.

Hidratyaranmanın başlanması anından sonra kəmərin hidratın yaranması nöqtəsindən əvvəlki

hissəsində qeyd olunan parametrlərin dəyişməsini araşdırıq.

Təzyiqin cüzi artması ilə əlaqədar ciddi şəkildə dəyişməyən termobarik (p , T) parametrlərdən asılı olan Δ və Z_{or} -nın cüzi artması müşahidə olunur.

Qazın temperaturu kəmərə daxil olan qazın mənbəyində (kompressor stansiyası, qazın kompleks hazırlanması məntəqəsi) formalasdığından yalnız ətraf mühitlə (dəniz kəməri halında dəniz suyu ilə) istilik mübadiləsi hesabına T_{or} qismən azalır.

Hidratyaranmanın ilk impulsunun hansı faktor – sərbəst suyun kəmərə daxil olması, yaxud termobarik şəraitin dəyişməsi (təzyiqin artması, temperaturun azalması) olmasından asılı olmayaq, hidrat kristallarının formalasması səbəbindən “qaz-su-hidrat” strukturlarının geniş yayılması hesabına özüllüyün artması faktiki hidravlik müqavimət əmsali λ -nın da sürətlə artması ilə nəticələnir.

Bu halda bərabərliyin sol tərəfi azalmağa başlayır.

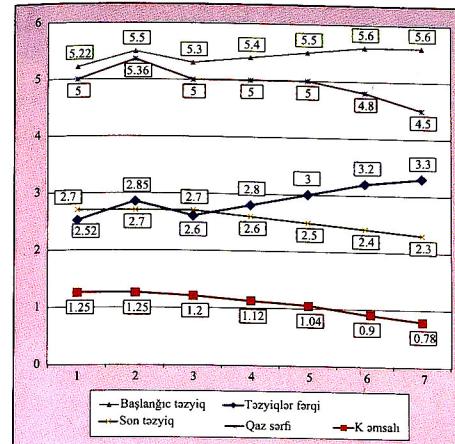
Bu səbəbdən $K = Q^2/(p_b^2 - p_s^2)$ ifadəsi axının qeyri-stasionarlıq funksiyası olmaqla yanaşı hidratyaranmanın indikatoru kimi də istifadə oluna bilər.

Nəticələrin təhlili

Mülahizələr uzunluğu 65 km, diametri 500 mm olan Neft Daşları-Bahar sualtı dəniz magistral qaz kəməri üçün hesablamalarla cədvəldə verilmişdir.

Cədvəldən göründüyü kimi, hidratyaranma kəmərin başlangıçında təzyiqin artması, sonunda isə azalması ilə xarakterizə olunur. Yalnız, kəmərin başlangıçında təzyiqin artması hidratyaranma ilə bağlı olmaya bilər. Məsələn, müyyəyən hallarda (rejim 2) başlangıç təzyiqin və müvafiq olaraq,

Rejim	p_b	p_b^2	p_s	p_s^2	$p_b - p_s$	$p_b^2 - p_s^2$	Q	Q^2	$Q^2/p_b^2 - p_s^2$	Situasiyanın izahı, tələb olunan texnoloji hərəkətlər
1	2	3	4	5	6 = (2-4)	7 = (3-5)	8	9	10 = (9:7)	11
1	5.22	27.29	2.7	7.29	2.52	20	5	25	1.25	Adi, normal rejim.
2	5.5	30.25	2.7	7.29	2.85	22.96	5.36	28.73	1.25	Normal rejim, sadəcə məhsuldarlıq artıb.
3	5.3	28.09	2.7	7.29	2.6	20.8	5	25	1.20	Diqqətli ol, parametrləri hər saatda götür.
4	5.4	29.16	2.6	6.76	2.8	22.4	5	25	1.12	Hidratyaranma başlayıb, tədbir gör, inhibitoru artır.
5	5.5	30.25	2.5	6.25	3.0	24.0	5	25	1.04	Hidratyaranma güclənir, inhibitoru qəza norması ilə vur.
6	5.6	31.36	2.4	5.76	3.2	25.6	4.8	23.04	0.9	Güclü hidrat yaranıb, kəmər tam tutula bilər, rejim tonzimlənməsinə keç.
7	5.6	31.36	2.3	5.29	3.3	26.07	4.5	20.25	0.78	Kəmərin tam tutulması yaxınlaşır, ehtiyat kəmərə (varsə) keç.

Hidratyaranma rejimlərinin parametrlərinin dəyişməsi qrafiki

təzyiqlər fərqiin artması məhsuldarlığın artması ilə əlaqəli olduğundan, bu normal rejimdən və hidratyaranma təhlükəsi mövcud deyil. Hidratın yaranması rejimlərini əyani müqayisə etmək üçün parametrlərin dəyişməsi şəkildə eks olunmuşdur.

Qeyd etmək lazımdır ki, yataqlardan hasil olunan qaz həcmimin zaman kəsiyində dəyişməsi ilə əlaqədar bu və ya digər qaz kəməri ilə nəql olunan qazın həcminin də dəyişdiyi, həmçinin regionun qazı nəqlitmə sistemində fərqli aralıq təzyiqlərin formalasması səbəbindən, cədvəldə verilmiş parametrlərin dəyişməsi şəkildə eks olunmuşdur.

Bununla əlaqədar hidratyaranmaya qarşı çevik nəzarət sistemini yaratmaq üçün sualtı dəniz magistral qaz kəmərini istismar edən mühəndis-tekniki heyət tərəfindən müyyəyən müddət ərzində

hər bir kəmər üçün hidratyaranma yoxlaması aparılmalıdır. Yoxlama nəticəsində hidratyaranma rejimlərinin sərhədləri və hər rejimə uyğun yaranmış vəziyyətin izahı və tələb olunan texnoloji hərəkətlər müyyəyən edilməlidir.

Qaz kəmərinin rejimlərinə bilavasita nəzarət edən içi heyətin (operatorun) işini sadələşdirmək və sürətləndirmək məqsədilə operatorun kompüterində Excel programı vasitəsilə rejimlərin hesablanması və qrafik şəkildə müşahidə etməsinə şərait yaradıla bilər. Operator yalnız üç parametri (Q , p_b və p_s) daxil etdikdən sonra alınan $K = Q^2/(p_b^2 - p_s^2)$ ifadəsinin qiymətinə əsaslanaraq vəziyyəti dərhal qiymətləndirmək imkanına malik olacaqdır.

Təqdim olunan üslub bir neçə il ərzində real şəraitdə, uzunluğu 65 km, diametri 500 mm, başlangıç təzyiqi 5.5 MPa, son təzyiqi 2.5–3 MPa olan Neft Daşları-Bahar sualtı dəniz magistral qaz kəmərində hidratyaranmanın başlanması proqnozlaşdırmaq üçün istifadə olunmuşdur. Bu da dəfələrlə, xüsusən ətraf mühit temperaturunun kəskin düşməsi hallarında hidrat tixaclarının tam formalasmasının qarşısını almağa imkan vermişdir.

Nəticə

Sualtı dəniz magistral qaz kəmərində hidratyaranmanın başlanması anının müyyəyənləşdirilməsinin analitik üsulü təklif olunmuşdur.

Real qaz kəməri üçün aparılmış hesabatlarla üsulun effektliyi və informativliyi nümayiş etdirilmişdir.

Təklif olunan üslub sadəliyi, operativ icrasının mümkünüyü və içi heyət tərəfindən asanlıqla istifadə imkanı ilə fərqlənir.

Ədəbiyyat siyahısı

1. Основы технологий добычи газа / А.Х. Мирзаджанзаде, О.Л. Кузнецов, К.С. Басниев, З.С. Алиев. – М.: Недра, 2003, 880 с.
2. Истомин В.А. Предупреждение и ликвидация газовых гидратов в системах добычи газа / В.А. Истомин, В.Г. Квон. – М.: ИРЦ Газпром, 2004, 508 с.
3. Bai Y., Bai Q. Subsea Pipelines and Risers. 1st Edition - November 21, 2005.
4. Vajari S.M. Development of Hydrate Inhibition Monitoring and Initial Formation Detection Techniques. Heriot-Watt University, 2012.
5. Нормы технологического проектирования магистральных газопроводов. СТО ГАЗПРОМ 2-3.5-051-2006.

References

1. *Osnovy tekhnologii dobychi gaza / A.Kh. Mirzadzhanezade, O.L. Kuznetsov, K.S. Basniyev, Z.S. Aliyev.* – M.: Nedra, 2003, 880 s.
2. *Istomin V.A. Preduprezhdenie i likvidatsiya gazovyykh gidratov v sistemakh dobychi gaza / V.A. Istomin, V.G. Kvon.* – M.: IRTS Gazprom, 2004, 508 s.
3. *Bai Y., Bai Q. Subsea Pipelines and Risers.* 1st Edition - November 21, 2005.
4. *Vajari S.M. Development of Hydrate Inhibition Monitoring and Initial Formation Detection Techniques.* Heriot-Watt University, 2012.
5. *Normy tekhnologicheskogo proyektirovaniya magistral'nykh gazoprovodov.* STO GAZPROM 2-3.5-051-2006.